

saavidt de vedrøre Finansterne i deres Almindelighed eller særlig de Dele eller Kapitel af Finanslovsforlaget, der ere underlagte Finansministeriet, idet jeg dog tillige, da Indenrigsministeren er fraværende, skal søge at give de Oplysninger, som jeg er istand til at give, med Hensyn til de enkelte Punkter af Indenrigsministerens Budget, der ere blevne berørte. Jeg skal da først begynde med at ontale, hvad der af det ærede 9de kongevalgte Medlem (Fischer) blev fremført med Hensyn til Finanslovens Form. Han berørte, at der i det andet Thing var fremkommet Dvsffer om visse Forandringer i Finanslovens Form, og han udtalte derhos, at disse Dvsffer delte han ikke. Jeg maa vel nu i det Hele taget med Hensyn til Spørgsmaalet i dens Almindelighed slutte mig til den Betragtning, som det ærede Medlem har gjort gjældende, men dog saaledes, at jeg vil udtrykke den noget mere begrændset end han, og jeg vil da sige, at man skal være meget varsom med at gjøre Forandringer i Finanslovens Form, naar ikke en øiensynlig Nytte kan komme ud deraf i det enkelte Tilfælde. Grundene herfor har jeg tilladt mig udførligere at udvilde i det andet Thing, uden at de der bleve videre modsagte. Jeg tror, at Thinget i Genhold hertil ikke fra mig vil kunne vente at modtage Forslag til meget omfattende Forandringer i Finanslovsforlaget. Men, naar der paa den anden Side fremkommer et Dvsffe i noget af Thingene om en Forandring, som jeg maa erkende for at ville være hensigtsmæssig, idet den virkelig vil give visse Oplysninger paa en tydeligere Maade end den, hvorpaa man ellers let kan faa dem, saafremt man da ikke gjør et meget indtrængende Studium af Finanslovens Enkeltheder, saa forekommer det mig uinegtelig rigtigt, at Finansministeren tager Hensyn til saadanne Dvsffer. Og der er nu netop i det andet Thing iaar blevet fremsat et Dvsffe, som jeg ikke vil nægte forekommer mig at være et forstandigt Dvsffe. Dette Dvsffe gaar ud paa, at man skal dele Indtægtsiden og Udgiftsiden paa Finansloven hver i, om jeg saa maa sige, to Afdelinger, hvilket man i andre Lande har kaldt for et ordinært og ekstraordinært Budget. De ærede Medlemmer

ville vide, at det er meget almindeligt at have Budgettet delt i et ordinært og et ekstraordinært. Men det er just egentlig ikke dette, som man har tilsigtet i det andet Thing, thi det have vi paa en Maade allerede, idet vi idetmindste paa Udgiftsiden have en Paragraf for ekstraordinære Udgifter. Hvad man i Folkethinget nærmest har tænkt paa, er just ikke saameget den samme Deling som i andre Lande mellem ordinære og ekstraordinære Indtægter, men snarere en Udsondring for sig af de Indtægter, der i og for sig maa betegnes som et Forbrug af Statsformuen. Naar Staten nemlig skaffer sig Indtægter derigjennem, at den realiserer Eiendoms-gjenstande og gjør dem i Penge og derpaa bruger disse Penge op, saa er det jo et Formuetab for Landet, der derved foregaar, og det vil man dog vel finde, at det nok kan være hensigtsmæssigt, om det kommer til at træde frem i selve Finansloven. Ligeledes er der jo omvendt visse Udgifter, der gjøres, som ere af en saadan Beskaffenhed, at de ikke bør betragtes ganske paa samme Maade som andre Udgifter, idet der for disse Udgifter erhverves Aktiver, det vil sige saadanne Eiendoms-gjenstande, hvorved Statsformuen forøges og forøges saaledes, at Statsindtægterne kunne ventes derved at ville stige i Fremtiden, hvorfor det egentlig mere er en Omfætning af Statseiendomme fra een Form til en anden, der er iværksat. Saadanne Udgifter synes mig virkelig ogsaa paa en ret naturlig Maade at danne en Klasse for sig selv. Der kunde altsaa, synes det mig, nok være nogen Grund til at foretage en saadan Forandring som den antydede. — Nu har vel det ærede kongevalgte Medlem (Fischer) dernæst sagt, at han fandt det rigtigere, at dette blev iværksat i Statsregnskabet. Men jeg maa bemærke, at jeg har visse Betænkeligheder ved at føie Noget til Statsregnskabet, som ikke ligefrem udgaar af Bogføringen, thi Regnskaber, som ikke ere støttede paa Bogføring, komme altid til at indeholde noget Vilkårligt. De ærede Medlemmer ville derfor ogsaa se, at Statsregnskabet er underkrevet af Statsbogholderen, og af den Departementschef i Ministeriet, som har den øverste Ledelse af Statsbogholderiet, og af hvis Bøger hele Regn-